

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบสืบเสาะความรู้ 5E
รายวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย*

The Development of Learning Achievement through the 5E Knowledge
Inquiry Model on the Course 'Buddhism' of the Fifth Year Secondary
School Students in Kaen Nakhon Wittayalai School

พระมหาหัสสรินทร์ ปญญาวุฑโฒ (รองศักดิ์), ปาณจิตร สุกุมาลย์ และนิรัช เรืองแสน
Phramaha Hassarin Panyawuttho (Rongsak), Panjitr Sukumal and Niraj Ruangsarn
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น, ประเทศไทย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khon Kaen Campus, Thailand
Corresponding Author, E-mail: hassarin3940@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาพระพุทธศาสนา 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบสืบเสาะความรู้ 5E รายวิชาพระพุทธศาสนา ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจการเรียนรู้แบบสืบเสาะความรู้ 5E รายวิชาพระพุทธศาสนา เป็นวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จำนวน 258 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5E แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบทีกรณีกลุ่มไม่อิสระ

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาพระพุทธศาสนา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.97$. S.D. = 0.18) รองลงมา คือ ด้านการสอน ($\bar{X} = 4.89$. S.D. = 0.46) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.89$. S.D. = 0.30) และด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.81$. S.D. = 0.61) ตามลำดับ

*ได้รับบทความ: 4 กรกฎาคม 2566; แก้ไขบทความ: 19 มีนาคม 2568; ตอรับตีพิมพ์: 3 เมษายน 2568
Received: July 4, 2023; Revised: March 19, 2025; Accepted: April 3, 2025

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบสืบเสาะความรู้ 5E รายวิชาพระพุทธศาสนา ก่อนเรียน และหลังเรียน พบว่า หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ความพึงพอใจการเรียนรู้แบบสืบเสาะความรู้ 5E รายวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาทุกด้าน

คำสำคัญ: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์; การเรียนแบบสืบเสาะความรู้ 5E; พระพุทธศาสนา

Abstract

This research aims to: 1) examine the current state of learning management in Buddhist Studies, 2) compare the learning achievement in Buddhist Studies before and after applying the 5E inquiry-based learning model, and 3) study the students' satisfaction with the 5E inquiry-based learning model in Buddhist Studies. This is a quantitative research study. The sample consists of 258 Grade 11 students from Kaennakhon Wittayalai School, selected through stratified random sampling. The research instruments include 5E inquiry-based learning lesson plans, a learning achievement test, and a satisfaction questionnaire. The statistics used for data analysis are the mean, standard deviation, and paired sample t-test.

The research results found that:

1. The overall state of learning management in Buddhist Studies is rated at a high level in all aspects. Ranked by average score, the highest is assessment and evaluation ($\bar{X} = 4.97$, S.D. = 0.18), followed by teaching methods ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.46), learning activities ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.30), and content ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.61), respectively.

2. A comparison of learning achievement before and after implementing the 5E inquiry-based learning model reveals that post-test scores are significantly higher than pre-test scores at the 0.05 significance level.

3. The overall satisfaction of Grade 11 students at Kaennakhon Wittayalai School toward the 5E inquiry-based learning model in Buddhist Studies is at a high level in all aspects.

Keywords: Learning Achievement Development; 5E Inquiry-Based Learning; Buddhist Studies

1. บทนำ

ในโลกยุคปัจจุบัน สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากอิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และโลกไซเบอร์ ส่งผลให้คนไทยจำนวนมากแสวงหาความสุขและสร้างอัตลักษณ์ส่วนตัวผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ นำไปสู่การเกิดวัฒนธรรมร่วมสมัยในรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะการรวมกลุ่มของบุคคลที่มีความสนใจคล้ายคลึงกัน การศึกษาในฐานะกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศ จึงต้องทำหน้าที่เป็นรากฐานในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพิ่มความเท่าเทียมในสังคม และเป็นตัวขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้จำเป็นต้องเป็นไปตามหลักสูตรสถานศึกษา และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ซึ่งมุ่งเน้นให้การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

อย่างไรก็ตาม วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ยังคงแพร่หลายในปัจจุบันยังคงเน้นการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง ครูทำหน้าที่บรรยาย นักเรียนทำแบบฝึกหัดและสอบตามลำดับ ซึ่งวิธีการนี้มีข้อจำกัดในด้านการพัฒนาทักษะการคิดและการแก้ปัญหาของผู้เรียน ผู้เรียนพึ่งพาครูเป็นหลักและขาดโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลหรือเรียนรู้ตามศักยภาพของตนเอง

ภายใต้บริบทของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ครูจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนบทบาทและพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษาเข้ามาผสมผสาน ครูควรสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม พร้อมทั้งส่งเสริมทักษะสำคัญของผู้เรียน ได้แก่ ทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสื่อสาร การสร้างสรรค์ การใช้เทคโนโลยี การทำงานร่วมกัน รวมถึงทัศนคติเชิงบวกและจริยธรรม (สุทัศน์ สังคะพันธ์, 2557, หน้า 3-6)

หนึ่งในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการยอมรับว่าช่วยพัฒนาทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 คือ รูปแบบการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E Model) ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนอย่างเป็นลำดับขั้น ช่วยเสริมสร้างทักษะการคิด การตั้งคำถาม การค้นคว้า การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำความรู้ไปใช้ในบริบทจริง โดยเฉพาะในรายวิชาพระพุทธศาสนา ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในหลักธรรม นำไปสู่การปฏิบัติที่ดีงาม รูปแบบการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5E ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล พัฒนาสมรรถนะทั้งในด้านศาสนา ศิลปกรรม และจริยธรรม ตลอดจนการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุขสำหรับโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 เป็นโรงเรียนแบบสหศึกษาที่มีนโยบายด้านคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน มุ่งเน้นการจัดการศึกษาตามนโยบาย 3D และพัฒนาสู่ความเป็นเลิศตามเกณฑ์มาตรฐานสากล (OBECQA, WCSS) รวมถึงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการนำหลักสูตร

สถานศึกษามาพัฒนาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาชาติ และความต้องการของผู้เรียนในการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนา โรงเรียนมีความพยายามบูรณาการรูปแบบการเรียนรู้แบบ 5E เข้ากับกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการเรียนรู้ของผู้เรียน และเปลี่ยนแปลงรูปแบบการสอนจากเดิมให้เน้นการใช้เหตุผล การคิดวิเคราะห์ และการแก้ปัญหา

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รายวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะความรู้แบบ 5E เพื่อให้ได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนรายวิชาพระพุทธศาสนาได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้แบบสืบเสาะความรู้ 5E รายวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจการเรียนรู้แบบสืบเสาะความรู้ 5E รายวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยนี้ได้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา คือ รายวิชา ส 31201 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องพระพุทธศาสนา ศาสนิกชนตัวอย่าง และพระเวทสันดรชาดก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระที่ 5 ศาสนา คุณธรรม จริยธรรม
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 ห้องเรียน ตั้งแต่ห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ถึงห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/20 รวมนักเรียนจำนวน 788 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 285 คน และการสุ่มหน่วยทดลองด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ได้นักเรียนห้อง 5/5

จำนวน 45 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ ชุดการสอนการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รายวิชาพระพุทธศาสนา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะความรู้แบบ 5E เรื่องพุทธประวัติศาสนิกชนตัวอย่าง และชาดก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม สาระที่ 5 ศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ที่ผู้วิจัยได้นำมามาตรฐานการศึกษาสาระที่ ส 1.1 ซึ่งกำหนดเป็นตัวชี้วัดการเรียนรู้ เป็นเกณฑ์ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งในงานวิจัยนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ออกเป็น 3 แผนละ 1 ชั่วโมง รวมเป็น 3 ชุดการสอน ซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รายวิชาพุทธศาสนา 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาก่อนและหลังเรียน เรื่องพุทธประวัติศาสนิกชนตัวอย่าง และชาดก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น แบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ โดยใช้ทดสอบก่อนการเรียน และเมื่อใช้วิธีการเรียนการสอนแบบสืบเสาะความรู้แบบ 5E เสร็จสิ้นแล้วก็ใช้แบบทดสอบชุดเดิมทดสอบหลังเรียน ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ได้แก่ การตรวจให้คะแนนจากกระดาษคำตอบโดยข้อที่ถูกให้คะแนนเป็น 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ได้ตอบ หรือตอบเกิน 1 ข้อ ให้ 0 คะแนน และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจการเรียนแบบสืบเสาะความรู้ 5E รายวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จำแนกเป็น 5 ระดับ ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวนทั้งสิ้น 5 ด้าน จำนวน 28 ข้อ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ 1) ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากศูนย์บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล 2) ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้นักเรียนทำแบบสอบถามสภาพการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้แบบ 5E 3) ผู้วิจัยให้ผู้เรียน ทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาพระพุทธศาสนา ก่อนการจัดการเรียนรู้ แบบสืบเสาะหาความรู้แบบ 5E 4) ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการสอนรายวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะความรู้แบบ 5E กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้ 5) ผู้วิจัยให้ผู้เรียน ทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาพระพุทธศาสนา หลังการจัดการเรียนรู้ แบบสืบเสาะหาความรู้แบบ 5E 6) ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้นักเรียนทำแบบสอบถามสภาพการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้แบบ 5E 7) ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจการเรียนแบบสืบเสาะความรู้ 5E

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้ 1) วิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้แบบ 5E ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น โดยใช้ค่าเฉลี่ย () และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอเป็นรายด้านและโดยรวม 2) วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนเรียน และหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้แบบ 5E โดยใช้ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน 3) วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้แบบ 5E โดยใช้ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอเป็นรายด้านและโดยรวม และ 4) การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา และเขียนในลักษณะความเรียงประกอบบริบท

4. สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสืบเสาะหาความรู้แบบ 5E รายวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. สภาพการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5E รายวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย พบว่า (1) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5E รายวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย โดยภาพรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$. S.D. = 0.45) (2) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5E รายวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย

รายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.97$. S.D. = 0.18) รองลงมา คือ ด้านการสอน ($\bar{X} = 4.89$. S.D. = 0.46) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.89$. S.D. = 0.30) และด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.81$. S.D. = 0.61) ตามลำดับ

ด้านการสอน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อ 5 การสร้างแรงจูงใจพูดโน้มน้าวน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.95$. S.D. = 0.29) รองลงมา คือ ข้อ 3 บรรยากาศการจัดการเรียนการสอนไม่น่าเบื่อ ($\bar{X} = 4.91$. S.D. = 0.43) ข้อ 2 และข้อ 2 ($\bar{X} = 4.91$. S.D. = 0.37) ข้อ 1 นักเรียนมีความพึงพอใจในวิธีการสอน ($\bar{X} = 4.91$. S.D. = 0.28) และข้อ 4 เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมและมีการโต้ตอบอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.78$. S.D. = 0.94) ตามลำดับ

ด้านเนื้อหา พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อ 2 เนื้อหามีความสำคัญในการดำรงชีวิต ($\bar{X} = 4.95$, S.D. = 0.29) รองลงมา คือ ข้อ 1 มีเนื้อหาที่เข้าใจได้ง่าย ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.43) ข้อ 4 ฟังแล้วมีข้อคิดคติเตือนใจได้ดี ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.37) ข้อ 3 เหมาะแก่การจดจำและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.28) และข้อ 5 เป็นรายวิชาที่มีคุณค่าสำหรับมนุษย์ทุกคน ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.94) ตามลำดับ

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อ 5 ทำให้จดจำรายวิชาพระพุทธศาสนาได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.98$, S.D. = 0.13) รองลงมา คือ ข้อ 3 มีส่วนร่วมในการเรียนร่วมกันกับเพื่อนในห้อง ($\bar{X} = 4.96$, S.D. = 0.19) ข้อ 4 ได้ปฏิบัติและรู้ถึงสาระรายวิชาพระพุทธศาสนา ($\bar{X} = 4.95$, S.D. = 0.22) ข้อ 2 สร้างบรรยากาศการเรียนเพื่อไม่ให้เบื่อในการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.39) และ ข้อ 1 ทำให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.56) ตามลำดับ

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อ 2 ผู้สอนมีการประเมินพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียน ($\bar{X} = 4.99$, S.D. = 0.80) รองลงมา คือ ข้อ 4 ผู้สอนการประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน ($\bar{X} = 4.98$, S.D. = 0.18) ข้อ 3 ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่ม ($\bar{X} = 4.97$, S.D. = 0.20) ข้อ 5 ผู้สอนมีการพัฒนาการเรียนการสอนได้ดี ($\bar{X} = 4.96$, S.D. = 0.22) และข้อ 1 ผู้สอนมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.96$, S.D. = 0.20) ตามลำดับ

2. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบสืบเสาะความรู้ 5E รายวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบสืบเสาะความรู้ 5E รายวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 27.00$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 4.82 คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 37.44$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 3.42 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลัง ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะความรู้ 5E ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

3. ความพึงพอใจการเรียนรู้แบบสืบเสาะความรู้ 5E รายวิชา พระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจการเรียนรู้แบบสืบเสาะความรู้ 5E ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 1.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับ

ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5E ($\bar{X} = 4.26$. S.D. = 0.72) และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.26$. S.D. = 0.72) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.05$. S.D. = 1.19) ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.68$. S.D. = 1.03) และด้านเนื้อหาวิทยาชะพุทธศาสนา ($\bar{X} = 3.62$. S.D. = 0.94) ตามลำดับ

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พบประเด็นที่สำคัญและน่าสนใจเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รายวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. สภาพการจัดการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5E รายวิชาพระพุทธศาสนา มีการบรรยายอธิบายเนื้อหาชัดเจน เหมาะแก่การจดจำและนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม และผู้สอนมีการพัฒนาการเรียนการสอนได้ดี นักเรียนมีความพึงพอใจในวิธีการสอน ครูมีการสร้างแรงจูงใจพูดโน้มน้าวน่าสนใจ และมีการบรรยายอธิบายเนื้อหาชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ด้านเนื้อหาโดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5E เหมาะแก่การจดจำและนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีเนื้อหาที่เข้าใจได้ง่าย และฟังแล้วมีข้อคิดคติเตือนใจได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ทำให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม มีการสร้างบรรยากาศการเรียนเพื่อไม่ให้เบื่อในการเรียนการสอน และได้ปฏิบัติและรู้ถึงสาระวิชาพระพุทธศาสนา สอดคล้องกับงานวิจัยของสุกัญญา เพ็ชรนาถ (2563) เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5E รายวิชา ภูมิศาสตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5E รายวิชาภูมิศาสตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้แบบ 5E รายวิชาภูมิศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบการสืบเสาะหาความรู้แบบ 5E โดยรวมอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของกนิษฐา ภูดวงจิตร (2563) งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับเทคนิค POE เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ชั้นบูรณาการ เรื่อง การเคลื่อนที่และแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า การจัดกิจกรรมการสอนโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับเทคนิค POE ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ชั้นบูรณาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิชาวิทยาศาสตร์ มีประสิทธิภาพเท่าและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 49.79 คะแนน

คิดเป็นร้อยละ 82.98 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน

2. ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบสืบเสาะความรู้ 5E รายวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผลจากการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะความรู้ 5E เน้นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเน้นผู้เรียนในการสืบเสาะแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้คอยกระตุ้นและคอยชี้แนะแนวทางให้นักเรียนกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้น และการจัดการเรียนแบบสืบเสาะความรู้ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดทักษะในการคิด การแก้ปัญหาหรือการแสวงหาความรู้ โดยใช้กระบวนการทางความคิด เพื่อแสวงหาความรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของอับดุลเลาะ อุมาร์ (2560) เรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) เรื่อง สมดุลเคมี ที่มีต่อแบบจำลองทางความคิด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเดชะปัตตนิยานุกูล จังหวัดปัตตานี พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเคมีหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญและติดฉลากภัทร เพชรศิริวรรณ (2563) เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5E เรื่อง ภูมิศาสตร์ทวีปยุโรป รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ และสอดคล้องกับงานวิจัยของพระประสิทธิ์ จารุปลโย (ช่วยบุญ) (2561) เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาพระพุทธศาสนาโดยใช้กิจกรรมการเสริมแรงทางบวกของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางระจันวิทยา อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาและศาสนพิธี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนมีอัตราสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรพร แยมอิม (2564) เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบสอบสวนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความขัดแย้งและปัญหาสังคมไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบสอบสวนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจการเรียนรู้แบบสืบเสาะความรู้ 5E รายวิชา พระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากเป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด การหาความรู้ด้วยตัวเอง การทำงานเป็นกลุ่ม และได้เสนอความคิดเห็นของตนเอง ทำให้เกิดความสนุก และความสุขในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอับดุลเลาะ อุมาร์ (2560) เรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) เรื่องสมดุล

เคมีที่มีต่อแบบจำลองทางความคิด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเดชะปัตตนิยานุกูล จังหวัดปัตตานี พบว่า แบบจำลองทางความคิดเรื่องสมดุลเคมีครั้งที่ 1 ถึง 5 ของนักเรียนดีขึ้นตามลำดับ และคะแนนเฉลี่ยแบบจำลองทางความคิดในแต่ละครั้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเคมีและแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเคมีหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) อยู่ในระดับมากที่สุดและสอดคล้องกับงานวิจัยของสุกัญญา เพ็ชรนาถ (2563) เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5E รายวิชาภูมิศาสตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5E รายวิชาภูมิศาสตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้แบบ 5E รายวิชาภูมิศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบการสืบเสาะหาความรู้แบบ 5E โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของติณณ์ภัทร เพชรศิริวรรณ (2563) เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5E เรื่อง ภูมิศาสตร์ทวีปยุโรปรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.70/86.80 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 80/80 กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6118 (คิดเป็นร้อยละ 61.18) ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ตั้งแต่วัยละ 50 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรจัดกิจกรรมร่วมกับวัด ชุมชน เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้มีส่วนร่วมในกิจกรรม และวัฒนธรรมท้องถิ่น

1.2 ควรให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาโดยการสำรวจหาข้อมูล โดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น การสังเกต การเปรียบเทียบ หรือการสัมผัส โดยให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหา และเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนเรียน

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

2.1 การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ที่มีการนำไปกิจกรรมแบบจำลองทาง

ความคิดมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนควรให้ความรู้เกี่ยวกับแบบจำลองทางความคิดและใบกิจกรรมแบบจำลองทางความคิดแก่ผู้เรียนก่อนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของความรู้หรือแบบจำลองทางความคิดดังกล่าว นอกจากนี้ครูผู้สอนควรยืดหยุ่นเรื่องเวลาในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสม

2.2 การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) เมื่อผู้เรียนมีข้อสงสัยหรือคำถามใดๆ ครูผู้สอนควรใช้คำถามกลับหรือบอกแนวทางเพื่อให้ผู้เรียนหาคำตอบนั้นด้วยตัวเองหรือให้ช่วยกันหาคำตอบภายในกลุ่มแทนการตอบคำถามนั้นแบบตรงๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการทำงานร่วมกัน เป็นต้น

2.3 ครูควรชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรทำการศึกษาวิจัย การศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) รายวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเชิงมูลเชิงลึก

3.2 ควรทำการศึกษาวิจัยการชี้แจงและฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้แบบทดสอบรายวิชาพระพุทธศาสนาต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อลดเวลาในการจัดการเรียนรู้

3.3 ควรทำการศึกษาวิจัย เปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) รายวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

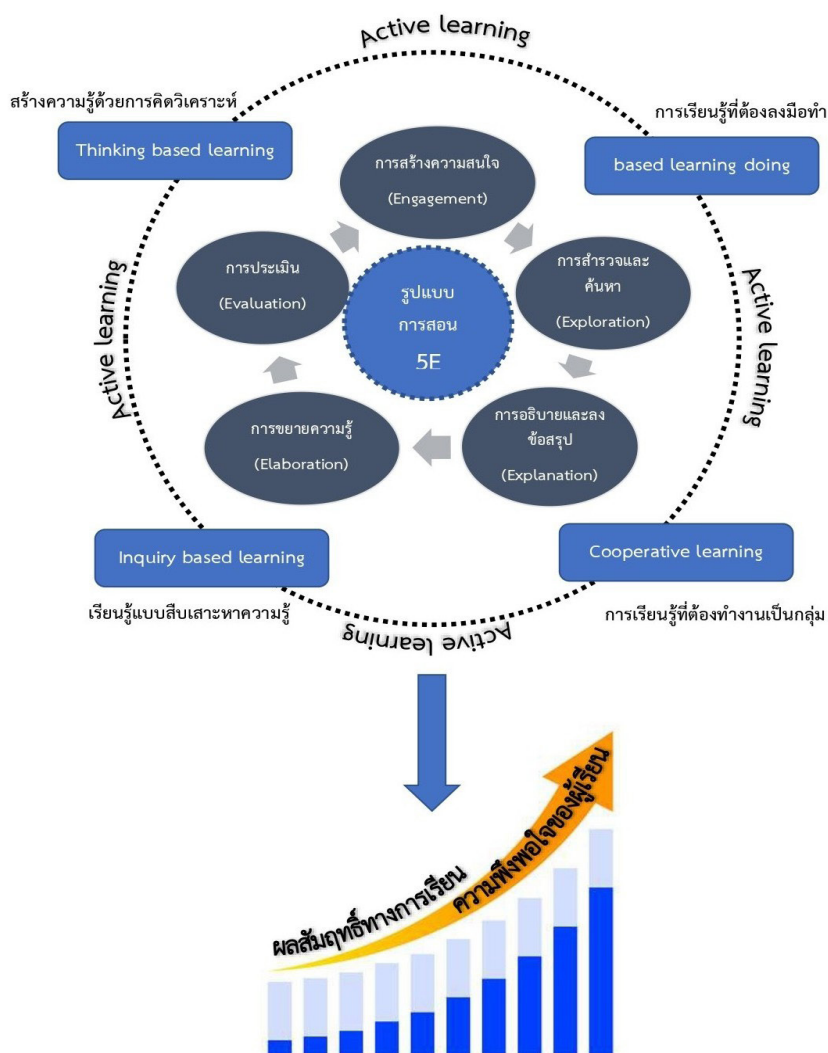
7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รายวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย สามารถสรุปเป็นองค์ความรู้ใหม่จากผลการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

การจัดการเรียนการสอนโดยอาศัยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้แบบ 5E เป็นการจัดการเรียนรู้ที่สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพิ่มความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนรู้ได้ เนื่องด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้แบบ 5E มีขั้นตอนในการเรียนรู้ คือ 1) การสร้างความสนใจ (Engagement) 2) การสำรวจและค้นหา (Exploration) 3) อภิปรายและลงข้อสรุป (Explanation) 4) การขยายความรู้ (Elaboration) 5) การประเมิน (Evaluation) ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้มีการลงมือทำ (Learning by doing) ได้เรียนรู้โดยการทำงานกันเป็นกลุ่ม (Corporate learning) และยังได้ฝึกการสร้างความรู้ด้วยการคิดแบบสร้างสรรค์ (Thinking based learning) แบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) จึงเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างสรรค์ทางปัญญาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่า

เนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นในตนเองด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ กระตุ้นหรืออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้น โดยกระบวนการคิดขั้นสูงผู้เรียนมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่าจากสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมายและนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- กนิษฐา ภูดวงจิตร. (2563). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับเทคนิค POE เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ชั้นบูรณาการ เรื่อง การเคลื่อนที่และแรงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ดิณณ์ณภัทร เพชรศิริวรรณ. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5E เรื่อง ภูมิศาสตร์ทวีปยุโรป รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ทีศนา เขมมณี. (2551). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระประสิทธิ์ จารุบุญ (ช่วยบุญ). (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาพระพุทธศาสนา โดยใช้กิจกรรมการเสริมแรงทางบวก ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางระจันวิทยา อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วัชร แยมอิม. (2564). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบสอบสวนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุกัญญา เพ็ชรนาค. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5E รายวิชาภูมิศาสตร์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุทัศน์ สังคะพันธ์. (2557). ทำไมต้องทักษะในศตวรรษที่ 21 ในบทความทักษะแห่งศตวรรษที่ 21. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อัปดุลละ อุมาร์. (2560). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) เรื่องสมมูลเคมี ที่มีต่อแบบจำลองทางความคิด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเดชะปัตตานยานุกูล จังหวัดปัตตานี. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

